

חי'מה חלך ומגשוק ידיה והרמו בזה הוא כי כן ז"א נושק ידי אמו בכל ליל שבת. וכוד פטנין הוא כי הנה בימי החול אין לז"א רק בחי' מוחין פנימיים מבחי' נה"י דתבו' והם סוד ג' דללס דתבו' (א) אבל עתה בלילי שבת נכנסין בז"א בחי' המו' המקיפין שהם סוד ג' דללס דתבו' שהם בחי' ג' אמלעיו' חג"ת דילה אשר הם ב' הזרועות והידיים שלה והוא עולה עתה עוד שם ונושק אותם. והואיל והתא' לידן נבאר ענין הגשיקה שטוהגים לגשק ע"ג הידיים מה ענין זה. ד"ע כי הגבו' הם הנקרא מנלפ"ך והם עומדי'. ביסוד של הנקבה. ואמנם שורש מליחותה הא' הוא יב' בזה' אלבען יד שמאל' כי ה' אלבעות יד ימין הם חסדים ושורש כל הגבורות האלו הוא למעלה ביה' מולאות הפס והם ח"ך ולשון וגרון ושפה ושיניים שבהם כ"ב אותיו' אחת"ס בומ"ף כו' והנה ג' חלוק' שבהם הם ד' אותיו' והם אחת"ס בומ"ף גיב"ך וז' חלוק' שבהם הם ה' אותיו' והם דטלג"ת ופס"ך והם סוד ה' חסדים וה"ג וכאשר האדם נושק בפיו ע"ג אלבעו' היד גורם להשפיע ולהאיר משרש' אשר שם בפה אל ה' אלבעו'. ואמנם סדר הגשיקה הוא שהקטן נושק יד גדול והכוונה היא כיון שהקטן בא להסבך מן הגדול לכן נר"ך שבתח' יגרום הקטן ביסוס ומיחוק גבו' הגדול הזה ע"י הגשיקה כנו' ועי"כ מתעורר אח"ך הרחמים של הגדול המבדך את הקטן. (ג) ונבאר ענין גשיקה מה ענינה למעלה כי הנה בזמן הגלות שאין הוונן שלם אז אין ז"א יכול להזדווג עם נוק' בבחי' היסוד עבה אשר שם מקום דמנלפ"ך ה' נבו' שלה אמנם הוא נחית מדרכה דילי' לתתא ונושק ידי המלכות להמתיק את הגבו' אשר ביה' אלבעותיה ובאמלעיו' ידים אלו מזדווג עמה ומשם היא מעלת לו מ"ג (ג) אשר הוא נר"ך אליהם בסוד אור החורר אבל בזהות המלכות למעלה צבינה בסוד ד' על ג' כודע אז היא יורדת ונושקת את ידו ע"ד הנו' :

אח"כ (יד) תעמוד מעומד בשלחן המסודר לפניך ותעמוד במקומך אשר תשב בו ואמור בפ"ך דא' היא סעודה' דחקל תפוחין קדישין. והענין הוא במש"ל כי בקבלת שבת בשדה שקבל' הארת הנה"י דז"א במוחין דילה אז נקר' חק"ל ואח"ך בויתולו הב' שאחר העמידה קבלה הארת ג' אמלעיו' חג"ת דז"א בנ' מוחין שלה ואז נקר' חקל תפוחין בסוד ג' אבות הנקר' תפוחין כג"ל. ועתה בענין הקידוש הזה בויתולו הב' הנה הוא מקבלת הארת בנ' מוחין שלם גם מג"ר חב"ד דז"א ולכן עתה נקר' באמת חקל תפוחין קדישין בסוד ג' מוחין דז"א הנקר' קדש באמת והם המאירים בנ' מוחין דילה עתה (טו) וגמלא' כי עתה בזה הסעודה של הלילה כיון שהיא מקבלת מג' מוחין דרישא דז"א אשר בסיומם הוא הפה דז"א וגמלא' המלכות נזונה ואוכלת ממה שבתוך פיו דז"א ועם זאת שהיא עומד' עדיין למטה בנה"י דז"א עכ"ז משם למעלה יורדת אלי' ההארה והמוון הזה ולכן נקר' סעודתא דמטרוניחא כי היא האוכלת הסעודה הזו והניזוגת מתוך פיו דז"א :

מהיכן מקבלת הנוק'

מהיכן אנו מקבלים

דרושא' בענין הקידוש וז"ל אח"כ תאמר הקידוש מעומד (יא) וענין הקידוש הוא להמשיך אר"פ מג"ר (יב) דז"א אל נוק' שהיא תאכל סעודת' משם ולכן נקרא קידוש לפי שהארה זו היא מבחי' מוחין עלמן דז"א הנקר' קדש כודע כי כל בחי' מוחין נקר' קדש בסוד החכמה ופסרש מוחין דז"א ואמנם היה נר"ך עתה להקיף השלחן פ"א כדי להמשיך בחי' אור המק' דמוחין דז"א אל נוק' כי בסוד הקידוש לא האיר בה רק אר"פ שלהם בלבד כנו' אבל להיותו אור מקיף עליו עליון מאד כי הוא מקיף אל המוחין עליון דז"א לכן אינו נעשה על ידינו אמנם מאליו נעשה המשכת האור ההוא והנה המשכת אר"פ הוא דמוחין דז"א אל נוק' נעשה בב' הכנות הא' בסוד המעשה שהוא לקיחת כוס היין בידך בטנה הידועה שנתבאר בעזרה השם יתברך וזוהי נמשך אליה אר"פ במוחין שלה. והב' הוא בסוד הדיבור שהוא אמירת הקידוש ויכולו שהוא הכל ודיבור היוולא מפי עליון דז"א וכודע כי כל הכל הפה הוא בחי' א"מ ועי" הכנת הדיבור נעשה אר' המקיף אל מוחין דנוק' אבל אינו נמשך מחור המקיף דמו' דז"א כי זה א"א לעשות ע"י אלא מאליו וכנ"ל. אבל הענין הוא כי מאור הפנימי דמוחין דז"א אנו ממשכין אר"פ וא"מ אל נוק' במוחין שלה וכודע הקדמה שנתבאר לעיל כי הטוק"ב איננה עומדת רק בנה"י דז"א בלבד אבל בהיותה שם למטה היא מקבל' הארת ז"א אף מג' מוחין שלו ע"ד הנו' וזכור ואל תשכח. והנה מבאר לך ב' הכנות הנו' ונתחיל בענין הכנת (י) שמעשה בתחיל' תקבל הפס מוולג' בשתי ידיך משתי ידיו אל שתי ידיך ותחזיקנה בבחי' בב' ידיך גם שניהם ותכוין אל מ"ש עתה והוא שתכוין להמשיך (יד) מאר"פ דמוחין דז"א אר"פ אל מוחין דנוק"ב כג"ל. ותכוין כי אתה בחי' ז"א עלמו והכוס אשר בידך הוא המל' אשר התחלת ראש שלה היא כנגד החוזה שלך ומתפשטת משם ולמטה כנו' ובתחילה תכוין כי ג' ידים הם יד הגדולה היא צימינאל ויד החוקה בשמאלא ויד רמה באמלעיתה שהם סוד חב"ד נמשכין מוא' אל נוק"ב ותכוין כי ג' הידיים אלו הם סוד ג' שמות י"ה י"ה י"ה פשוטים כודע כי כל מוחין דנוק"ב הם משם י"ה ותכוין כי ג' י"ה הם בגי' מ"ה

ענין הג' סעודות דשבת. ואמנם ענין הג' סעודות דשבת אבארם לך עתה דרך כלל. דע כי ענין הסעודות והאכיל' האלו הם סוד גדול ויתבאר לך ממה שהודעתך כי כל בחי' זיווג נזכרו בסוד אכילה בסוד אכלה ומתה פיה בו' והר' בחי' זיווג השליון אשר בתוך הפה כמבואר אללנו בהקדמ' ביאור אדרת האיונו. והנה בליל שבת מזדווגת המלכו' זיווג עליון בתוך פיה מינה ובסוד הלשון עבה שהוא יסוד המכריע בין הגרון לח"ך שהם חר"ב עבה ומאכילה זו אנו אוכלים וניזונים בסעודת ליל שבת. ובסעודה שחרית דשבת אז ז"א (ג) מזדווג זיווג עליון בתוך פיו מיניה ובי' ע"ד הנו' ומשם אנו אוכלים בסעודה התיא'. ובסעודה המתנה אז א"א עסיקא קדישא' מזדווג זיווג עליון בתוך פיו מיניה וביה ע"ד הנו' ומשם אנו אוכלים וניזונים בסעודה התיא'. והנה ענין אכילה הסעודה ותחינתה (ד) ע"י ל"ב שיניים שבהם האדם נבאר בסעוד' החול וע"ש. **ואח"כ** תקיף השלחן פ"א דרך לר' ימין בשתיקה אבל מה שתכוין הוא זה כי בתפי' העמידה עלתה המלכו' בנה"י דז"א כג"ל וזה היה בבחי' אר"פ שלהם ועתה תכוין להתשיך

דגרות וביאורים: (א) היא נגד החוזה. פ"ח: (ב) ס"א ומשם היא מעלה אלו מ"ג וכן הוא כנתי"ב: (ג) מוחין דק י"ד פ"א ונקי"ד פ"ב ד"ה ומש"ה: (ד) ל"ב א"מ תימא' אם יש ברורין בשבת שהוא אב מלכיה. אמר ששון עיין בם' אמת לישקב דק"ב שאלה' (ה) תיבת הנכנסת ליתא כנ"י: (ו) א"מ מסיפק אני כמי שאין לו הדם אם ישנה הקפה שניה זאת אבל בכרבת הריח לא מתפקח לי שיכרך כי הטובה להשלים הכרבת בשבת בריח ו"ש: (ז) סוד כונת הריח מיופתת כפסוק ריה יתווח וכו' א"מ ל"ל שהוא פסוק עולת תמיד העשיה כבר סיני לריח יתווח אשה לר': (ח) א"מ ל"ב ולע"ד ישקב ורחל שמקבלים מן מנ"ת הםם אבל כאשר הסעודות יכוין וז"ל: (ט) ובפ"פ"ה כותב שני הכונות ואינו מברר: (י) פ"פ"ה פ"ט' משער השבת: (יא) וז"ל פ"פ"ה כפי"ד משבת מורי ד"ל היה טובה לומר הקידושין דשבת וז"ש משער ואח"כ יושב ופועם מן הכוס של קידוש והיה יתגב להשאר מעט יין בכוס הקידוש ויכנסו כנתי"ו בסוד אפיך שכן להשאר ברכה עכ"ל: (יב) א"מ דע סוד גדול כי גם טונה זו ליו"ש אלא שיש קנה שינוי ואשוררך עליהם: (יג) כנתי"ו ליתא מלת הכנת: (יד) להמשיך המוחין מג"ר דז"א לנהנה. פ"ח:

ענין שער הבנות הקידוש

מזד אבא ועתה הרי נשלב ליכנס המקיף הא' התחמו' דמוחין דז"א הנק' ל' דלגל דלוימא ודאבא ונשלב לגמרי :

אין עליה יש מתיחה למטה

כל העליות כאן הן של הפנימיות. החיצוניות עלתה כבר בתפילה בשדה.

ע"ב) יוד הי יוד הי (ס"ג) יוד הי (מ"ה) הי יוד (ב) יוד יוד הה הו הא

ע"ב) יוד הי יוד הי (ס"ג) יוד הי (מ"ה) הי יוד (ב) יוד יוד הה הו הא

כוונה 11

ע"ב) יוד הי יוד הי (ס"ג) יוד הי (מ"ה) הי יוד (ב) יוד יוד הנק' (ב) יוד הה הו הא

רביעים כאן זה הכפלה

עוד

העמיד' עולים חג"ת דז"א שהם ג"פ שביע' הגו' בויכולו של וכללים בחז"ד וחב"ד עולים בל' דלגל דז"א וחב"ד דבריאה עולים בנה"י דז"א דלג' וכן כל המדרגות שתחתיהן עולין על הסדר הזה עד שנמלא שעולין נה"י דעשיה במקום חג"ת דעשיה ומקום נה"י נשאר חלל ופנוי כנ"ל בסוד מחלליה מות יומת. חג"ת בויכולו כז' שאחר העמידה לריכה המל' דלג' לעלות בחג"ת דלג' כדי לקבל הארה מן המוחין שלה אשר שם בחג"ת ואינה יכולה לעלות רק עד נה"י הנק' מדת לילה לפי שהם המידה והשיעור של קומת המל' הנק' לילה אבל חג"ת נקרא מדת יום וחזר ענין זה. והנה עתה בליל שבת אינה יכולה לעלות במדת יום ולכן נשארה במקומה בנה"י, שהם מדת לילה והארה של המוחין שלה העומד' בחג"ת יורדת למטה עד מוחין שלה אבל היא אינה עולה. וז"ס ברכה מעין ז' של ליל שבת. והוא כי טרע כי כל חזרת העמידה דש"ן היא בחג"ת ולכן בשחרית דימוי החול שהיא עולה ממש בחג"ת הנק' מדת יום לכן יש חזרת עמידה גמורה אבל עתה שאינה עולה שם אמנם עכ"ז יורדת הארה ששם אליה לכן היא חזרת מעין ז' ולא גמורה כז' ממש. אח"כ בויכולו הג' של הקידוש מקבלת הארה מג"ר דז"א ע"ד הגו' בחג"ת ח"ס מה שצריך לקבל הכוס בשתי ידיו כמבואר אללנו ע"ש :

ענין

הקידוש הנה ויכולו הא' אז יהיה המל' נק' חק"ל כי היא עומדת בנה"י בויכולו הג' נקרא תפוחין כי אז מקבלת מחג"ת א"ע"פ שאינה עולה שם. בויכולו הג' נקרא קדישין כי עשה מקבלת מחב"ד שהם מוחין [מש] דז"א [ועוד] כי כל קדש הוא בחכמה משא"כ בז' ויכולו הראשונים שאינה מקבלת רק מהתפשטות המוחין בחג"ת נה"י ומהארתה. והנה בויכולו הא' הנקרא חק"ל לריך לטוב יתחזק יהיה אה"י יהיה אדני' כי אלו הד' שמות מקבלת עתה המל'. וסוד הענין הוא כי למעל' בראש ז"א שם הם המוחין הנק' יהו"ה אה"י ותמשיך הארה משם דרך הקוים מיהו"ה ויהו"ה שהם מוחין מזד אבא ודלוימא עד נה"י דז"א כדי שיהי' כח בלחות הארות של המוחין שבתוכם לזאת בחי' מוחין אל המל' א"ע"פ שאין בנה"י בחי' מוחין ממש ולמטה בנה"י דז"א שם הוא יחוד יהו"ה אה"י זה בז"א וזה בטיק'. וגם כי נ"ה עולם נק' יהו"ה אדני' ובאשר תקח הכוס בשתי ידך תכחין כי כל יד היא סוד יוד הי"י שכן יש ב"פ יוד הי"י יוד הי"י עשר אותיות כנגד יוד האלפות ב' הידים גם קף היד היא עגולה כגוד ז' וה' אלפבוט הרי י"ה. ואח"כ יכוין בחלו האותיות שהם מלאות כזה יוד הי"י דל"ת הי"י וי"ד שהם י"ד אותיות בשם הא' יוד אותיות בשם הב' הרי כ"ח פרקים שצדיקים הב' [בקדושה] יכוין בנ"פ הייה דע"ב דע"ב דע"ב בזה האופן ר"ת של יום הששי ויכולו השמים ר"ת יהו"ה ותכחין שיהי' מלאה בידוין הרי ע"ב אחד ומלת ויכלו היא בנימטריא ע"ב וע"ב שיש שיש קידוש הרי ג"פ ע"ב וע"ב ענין היין עמלו יכוין להמשיך אל המלכות ד' מוחין מהבניה והם ד' היות עסמ"ב וג' אהיה דידוין והסין ואלפין ויש בהם ז' יודין ביהו"ת פשו' כמנין יין וגם יש בהם בסימ' מלאים ע' אותיות כמנין יין. והנה ד' ההיות הם המוחין עמלן חב"ד כלול מחו"ב וג' אה"י הם הלבושים שלהם שהם נה"י דלוימא ומלאי כי היין הם המוחין ויש להם ב' לבושים הא' הוא הכוס והוא סוד נה"י דלג' כנו' והב' הוא הידים של האדם שבהם אחוז הכוס של יין והם סוד הידים של ז"א אשר בתוכם מחלבים ומתפשטים נה"י דלוימא כגודע. גם תכחין לב' היות דע"ב וס"ג שבהם ז' יודין כמנין יין וחלו ההיות הם אשר בהם חלו מכוים ב' הידים יהו"ה בכל א' מהם כנו' גם ב"פ יוד הי"י הם גי' יין גם פ' תי' שיש בטמח הקידוש כמנין יין ועם ב' השמות הרי ע"ב. [נס] יכוין להמשיך אליהם גם את בחי' הכתר שלה ע"י היין באופן זה כי הנה הכתר הוא ע"י הכתה יוד הי"י יוד הי"א יוד הי"ה ובהיותם בסוד ריבועים עולים בגי' כתר בזה האופן יוד פ' הי"י בגי' ש' יוד פ'

ה"א בגי' ק"ך יוד פ' ה"ה בגי' ה"ה ס"ה כתר והנה המילוי לבדו של שם י"ה בגי' מניי מילויים אלו הוא עולה כז' בזה האופן יוד שבמילוי יוד בגי' עשרה וי' וא' וה' שהם ג' מילויים ס' הם בגי' י"ו ס"ה הויה וז"ס כי ביה ה' זור עולמים ר"ל ששם הויה נרמז בגי' מילויים של י"ה כנו'. ובקונטרס [חקר] מלאחי שכז' יכוין ע"י ראית והסכלות עיניו ביום היין וע"כ ימשיך אליה בחי' הכתר הנז'. והנז' אחר מלאחי שבוש שבת כאשר חרס יכוין ע"י עיניו ביום היין כמנעו יכוין כונה אחרת משונה שבמי יחול והוא שיכוין בשם י"ה חד"ק כי הנה ה"פ י"ה אדני' הם בגי' בת עיניו שעליה חר"ג [ונתן עיניו ביום וענין בת עיניו או נבחר אותו בשער רה"ק בענין היחודים בענין יחוד המתח' חיות איש מהיר במלאכתו יד ד' ובקשה הכוס יכוין כי הו' שמות הגיל שהם ד' היות וג' אה"ייה של המוחין בגי' ר"ל: ותג"ה וכת' ארבעה עשר אותיות הפשוטות ס"ה שתי"ה :

גם בערב שבת וגם ביום

י"ה אדרין (80) זה מלכות דמרגלן 5 = 400

קודם

הכוס של קידוש לריך שיאמר כל המזומר הוא והוא מזומר לדוד ה' רועי כו' בין בלילה בין ביום בשחרית ובין בסעודה מנחה. ובז"ת אך טוב וחסד ירדפני יכוין שהם כמנין כז' כמנין שם יהוה. וגם בס"ת אך טוב וחסד יכוין שהם כז' והם בגי' שם יהוה אלף שבסעודה הלילה יכוין בהויה דידוין ובשל שחרית בהויה ובשל מנחה בלפסין. ובשיאמי סכרי מרנן יכוין כי סכרי הם ג' מנינים ס"ד הם בגי' עשר היות פשוטות ה' דחסדים וה' דגבו' והם ס"ד דסכרי' והב' כוללים של החסדי' וגבו' הם ב' דסכרי' ועשרה ה' כוללים שלהם הם יוד דסכרי' :

סדר המילוי י"ה א

כוונה 1: חק"ל נוק בגובה נה"י

כוונה 2: קל"ח

בשר עוף זה נצר בשר בקר זה

מרגו

הוא בגי' שם והוא מ"ש בשם מן שמע וע"ש. ובחי' הגפן ח"ס הוא בסעודה הלילה יכוין חיבור יהו"ה אה"ייה ופשוטות שחרית לב' היות ע"ב ס"ג טס ב' כוללים שלהם ועם הסולל לב'. ובסעודה המנחה יכוין להויה דע"ב דידוין ולשם אדני' והסולל לב'. [נס בלילה יכוין] להויה דמ"ה ודב"ן ולמ"א אותיות שיש בשם אה"ייה פשוט ומילוי ומילוי דמילוי והם קל"ח כמנין הגפן ובשחרית יכוין לשם אל אלהים אה"ייה ו) ובמנחה יכוין לב"ש שם אדני' וח' אותיותיהם הם קל"ח ז) ובענין סעודה ליל שבת כבר נבאר אללנו ומלאחי כתוב בקונ"ב בזה בסוד האכילה יכוין כי הלחם הוא מחסד והיין מהגבו' ה' מן בינה מים מן החסד בשר לה' ונלע"ד מן כ"ה ר"ל גלת הוד פרי עץ הוא יסוד הנק' פרי העץ שהוא פ"ס :

בנות

ברכת בפס"ג. הנה ברכה זו יש בה ג' יודין ואינם מכלל ג' יודין שיש בויכולו והקידוש ותכחין בהם שם סוד ע' יודין שיש בד' היות עסמ"ב ותכחין להמשיך כלום אל הנק' שהיא בחי' כוס היין כנ"ל ובנה הנקשה היא הויה דב"ן דהויה ובה פ' אותיות ותכחין להמשיך ע' יודין הגו' בע' אותיות הויה דב"ן שבנק' ובחיבת הגפן תכחין מש"ל שיהי' בגי' חק"ל והוא בגי' ד' שמות יהו"ה אה"ייה יהו"ה אדני'. וביאורו הוא שתכחין להמשיך היין הזה הנק' פרי הגפן אל הנקשה הנק' גפן העומדת בנה"י דז"א ובהיותה שם נקרא חק"ל כנ"ל ולבהיות שם אתה מוריד לה עתה הארה המוחין של ז"א :

בנות

שתי היין. אח"כ תשנה כוס היין ותכחין בשמיו אל הג"ל כי הנה האדם בעלמו הוא סוד ז"א והכוס אשר בידו היא הנקשה העומדת בחוזה שלו והיין שבתוכו הוא בחינת הארת המוחין הנמשכין ממוחין דז"א ועתה ז"א עמלו שוטה היין הזה ששם אלו האורות הגו' ונכנס' דרך פנימיות ז"א כנ"ל כי בחי' היין הזה הוא א"פ דמוחין דז"א ואיני א"מ כי הנה הוא בחי' המעשה ואח"כ בוקעים האורות האלו ויואלים דרך דופני גופו דז"א ונכנסין תוך דופני גופא דנק' כדי שיהי' ממש בחי' א"פ נגמור והוא ע"ד שאר המוחין הפנימיים שיואל' ממש מדופני גופ' דז"א ונכנסין תוך דופני גופא דנק' ולכן לריך שהאדם שהוא ז"א שוטה הוא עמלו היין הזה [נס] כדי שירד עד המקום ששם עומדת כנגדו הנק' מבחוק ומשם יואלים ונכנסין בה :

תפלה טובה קודם כל סעודה מלאחי כתוב בקונטרס א' . ונלע"ד שאינו משם מורי ז"ל. וז"ל זאת התפלה טוב לאומרה קודם כל סעודה מנ' סעודות של שבת וזה סדרה . י"ה

הגהות וביאורים : א) פס"ה פ"ג משער השבת באמנע הפרק : ב) הרכה ענינים מזה תמלא בפס"ה פס"ו : ג) בפס"ה ופס הנוטה כך תכחין כ"ה אדני שיהא סוד בת יין ב"פ אדני וה"פ י"ה אדני עם ב' כוללים ג' בת יין. עיין במ"ה מ"ס ליל שבת פ"ב משנה ה' : ד) ח"ש לא הכניחו להשכין [אמר מנחה עיין בלוח הקידוש ומראה כי השתנון מדוקדק] האמנם מה שנלע"ד לתקן מחלן ומאוחו היחוד הוא זה כי ה"פ י"ה אדני בגי' ח' וכ' שמות י"ה אדני עמלם הם ג' בת ומלת עיין הוא המילוי של אה"ייה דהויה ומלאח שם כי תרבענו בנלע"ד : ה) פ' של ה"ה וה"ג : ו) ח"ש ע"ה הרי קל"ח : ז) ח"ש ע"ד מלאחי כתיב והוא חסר ומוטעה ועכ"ל כתבתיו וז"ל ונענין כו' : ח) ומלאחי כתוב ביני שטיי מן בינה כו' : ט) ובפס"ה הוא כנשון קושיא וז"ל אך שוטה האדם המנכר הלא הוא בסוד ז"א והרי הנקבא לריכה לפחות והענין כי עומתו הו"א ונכנסין הארת אלו בפנימיותו ומשם הם עוברין דרך מיליות דופני גופא דז"א תוך דופני גופא דנקבא :

שיש שם אורות חסדים מגולים והאור רב. ואין כאן משמעות המשכת חסדים, וגם החסדים המגולים אינם חסדי חג"ת אלא נו"ה וב"ש ת"ת. וכעת לא ידעתי בעוה"ר המקור להמשכת הג' חסדים הללו. עוד יש להבין מ"ש להמשיך ההארה לחג"ת דנוק', ולמה לא לרישא דילה ששם היא עומדת כמו המשכת הג' ידים. ואולי שכל המשכה למקום המיוחס לה והג' ידים שהם מחב"ד דז"א והם מוחין שלה הולכים ג"כ לחב"ד שלה, והחסדים שהם מהחג"ת ילכו ג"כ לחג"ת שלה. וקצת דחוק. ובסידור כת"י כתוב ימשיך הארה מג' חסדים דחג"ת ליעקו"ר, ולא נז' לחג"ת דיעקו"ר, ויכול להיות הכוונה לחב"ד דיעקו"ר ולא לחג"ת שלהם כמו שמצוייר כאן ג' כלים דחג"ת ושם לא מצוייר. שוב מצאתי בפע"ח סוף פרק ט"ז דשבת מהחברים שכתוב, ומגביה היד עם הכוס של קידוש נגד לבו למקום שמתגלים החסדים בב"ש של ת"ת לקבל הארה שם עכ"ל, וגם לשון זה אינו מספיק ועוד שהוא מהחברים.

(כ"ח ע"א) **גם** יכוין וכו' כחב"ד חג"ת דכתר. וכן לקמן דל"ב ע"ב בהמשכת אוה"מ כתוב דכתר. ובסידור כת"י ליתא לתיבת דכתר בב' המקומות הנז', ועיין פת"ע דע"א אות ח'.

(כ"ט ע"א) **ובתוכם** י"ג י"ה וכו'. וכמו כן צייר בעמוד שאח"ז בויכולו (עיין תו"ח זיע"א ד"מ). ולפי הפשט אפ"ל שכיון שנמשכים חב"ד דחיצו' וגם דפני' יחד, לכן לחלק ביניהם צייר בחיצו' בחצי שם עם היות שבדאי הם מוחין שלמים כמו כל המשכת מוחין, וכעין מ"ש במוחין דק"ש שנמשכים מוחין שלמים ונק' ו"ק. וצייר כאן ביי"ה ולא בו"ה י"ל היות שהם דדכורא נקראו ג"ר בערך הנוק', עיין תו"ח זיע"א דל"ב ע"ב וקס"ו ע"א, ועוד עיין בש' רפ"ח מ"ש רז"ל על ניצוצי הנה"י

לשורש הגבו' שבדעת העומד מבפנים כנגד המצח ומתמתקים שם (נראה פי' מיתוק גמור) שאין הדינים מתמתקים אלא בשרשם. וזה נרמז בתיבת אשה והם או"א וישו"ת שהם החב"ד שבערך הכולל נק' דעת תחתון, עיין בהק' רחווה"נ ד"ח רע"א. ושוב עולים למעלה מזה לשרש המוחין שבכתר וזה נרמז בתיבת לה', והם עו"נ ואו"נ ומתהפכים לרחמים גמורים. וקצת יש להבין לפי הפשט דלמה זה לא הספיק מיתוקם במו' שכנגד המצח וצריכים לעלות עוד יותר לשרש המוחין שבכתר וגם לכתר דכתר נבשה"כ לא נז' רק לחו"ב חו"ג שהם עסמ"ב ד' אותיות הויה וי"ל.

(כ"ה ע"א) **ובעודו** וכו' מב' ידי זולתו. וכן כתוב בשה"כ ד"ע סוע"ד. והטעם לזה אולי היות שגם ז"א קבל מב' ידי אימא לב' ידיו, דהיינו מחג"ת שלה לחג"ת שלו ודו"ק. ומ"ש אח"כ ויגביהנו עד כנגד החזה, אפשר שבא לשלול שלא יקחנו מאדם ארוך ויצטרך להגביה ידיו לקבל הכוס ויורידנו עד החזה. כי צריך שיהיה דוגמא למל' שנגדלת ועולה מנה"י לחג"ת ולא שיורדת מחב"ד לחג"ת, ואה"נ שהארוך ינמיך ידיו וימסור הכוס להמקדש והמקדש יגביהנו עד כנגד החזה.

(כ"ז ע"א) **וימשיך** הארה מג' חסדים לחג"ת דיעקו"ר. ומצויר ג' חסדי חג"ת וג' כלי חג"ת דנוק'. ולכאורה יש להבין מהיכא שמיע לן שיש להמשיך לה הארת ג' חסדים הללו, דז"ל רז"ל בשה"כ דע"א ע"א, טוב הוא להשים הכוס כנגד החזה ותכוין שאתה מאיר בו בב' ידיך האוחזות בו וגם מן החזה שלך ששם בתוכו אורות החסדים מגולים והוא סוד ג' שמות י"ה הנז' הנמשכים דרך ב' ידיך ודרך החזה שהם ג' ידות הנז'. ולשון זה היה אפשר לפרש לכאורה שבא לומר מה שיש אפשרות לצאת הארת הג' י"ה מהחזה הוא היות

טעם זה נראה שמתאים לסעודת הלילה ורז"ל שם כתב שגם בב' הסעודות האחרות צריך שיגביה עד כנגד הראש. (נראה שהוא בגלל טעם אחר כנז' לקמן ל"ה ע"א אח"כ יגביה וכו').

(ל"ז ע"א) **ויברך** וכו' ואז יכוין בכל לחם הויה אחת. כ"ה בשה"כ דע"ב סוע"א שכתב, תכוין להוריד הארה מן ג' הויות שהם בגי' לחם ומכל אות ואות שבהם נעשה לחם אחד והויה אחת כנודע עכ"ל. ולא ידעתי באיזה מקום נודע שאומר כנודע. ואיך יהיה זה כאן שכל אות ואות שהוא כנגד לחם א' יהיה הויה א'. ואולי כמו שנודע שכל הויה מתחלקת לעסמ"ב בד' אותיותיה וא"כ כל אות יהיה הויה אחת. ואמנם ק"ק דמאי נ"מ לכוין כאן בכוונה זו, וי"ל.

(ל"ח ע"א) **שילוב** ס"ג ואהיה. עיין ש"ש ז"ל דצ"א ע"ג אות ל"ד שכתב כנז' בע"ח שי"ג פי"ב. ועיין תו"ח זיע"א דע"ב רע"א שהזיווג הנז' בשא"א הנז' הוא זיווג דמלכיות דאו"א וישסו"ת דא"א ע"ש.

וא"ש את"מ, ועדיין זה דוחק. שו"ר בסידור כת"י המיוחס להיר"א זיע"א שכתוב (בעמוד 276) ובתוכם י"ג הויות, וכן צייר אח"כ מוחין שלמים כרגיל. וצריך לדעת מקור מ"ש אצלנו בנדפס.

וכן בפת"ע ז"ל לא דיבר מזה.

(ל"ב ע"ב) **אחר** ששתה וכו' ממקיפי המוחין וכו' למוחין מקי' וכו'. אין זה כמו למעלה שהמקי' נמשך מאו"פ עצמו, אלא כמו שאו' מקי' ממקי'. והגם דרז"ל בשה"כ ד"ע ע"ד כתב שלא נמשך על ידינו אלא מאליו, י"ל כוונתו שאנחנו לא גורמים שימשך לא ע"י מעשה ולא ע"י דיבור אלא מאליו היינו בכוונת הלב דווקא שנכוין שימשך עכשיו, ועיין פת"ע ז"ל דע"א אות י'. ובסידור כת"י לא נז' הקטע הזה ^{אוצר החכמה} כלל.

(ל"ג ע"ב) **ויגביה** ידיו וכו'. בשה"כ דע"ב ע"א ד"ה ועתה וכו' כרז"ל להורות כי הנוק' מקבלת הארה ע"י הידים העליונים דז"א מן תלת מוחין דיליה ברישיה לכן תגביה ידך עד כנגד ראשך עכ"ל. ולכאורה

* * *

כוונת האכילה

(בכוונות פרטיות הנ"ל דט"ו ע"ב)

כנז'. והחז"ב הם ע"ב וס"ג ולכן נרמזו שניהם בתיבת שן שמספרה כמספר אחו' דע"ב וס"ג קפ"ד וקס"ו (מה שהיה מספר אחו' אולי לרמזו שהאכילה היא בחיצו'). והל"ב שיניים נרמזו בציוור אל"ף ליו"ד א' עליונה, וב' ווי"ן, שהוא"ו של הא' נחלקה לשניים באורכה, ועוד היו"ד התחתונה של האל"ף, והם י"ו עליונים י"ו שיניים שבלחי העליון, וי"ו תחתונים י"ו שיניים שבלחי התחתון. ובפרטות הב' לחיים שהם חז"ב כ"א

(ט"ו ע"ב) **ידוע** שבירור המאכל הוא ע"י האכילה שנטחן בשיניים שבלחי העליון והתחתון. גם ידוע שבמחשבה איתבריר כולא והיינו אבא חכמה הנק' מחשבה, א"כ השיניים הם בחי' אבא. אמנם נחלקו השיניים לעליון ותחתון בב' הלחיים והם לחי העליון שיש בו י"ו שיניים ולחי התחתון שגם בו י"ו שיניים. והעליון חכמה והתחתון בינה והם חז"ב דחכמה כי רק בחכמה יהיה הבירור

ראה תורת חכם דף מ' ע"א שמסביר ש-יה' זה בחיצונית. והו"ה שלמה זה בפנימיות.

ליעקב ורחל העומדים בנה"י דחב"ד דחג"ת דחיצו' דמלכות דחכמה דז"א, אלא שרצה להשמיענו חידוש שמלבד שנמשכים המוחין למל' העומדת בנה"י דחב"ד דחיצו' דמל' דחכמה דרך חג"ת דחב"ד דחג"ת הגו' גם נמשכים לחג"ת דחג"ת דמלכות דחכמה דז"א דחיצו' וליעקב ורחל העומדים בנה"י דחג"ת דחג"ת דנשמה דז"א:

וצריך להבין מה זו ההמשכה שניה שאנו ממשכים ליעקב ורחל בקידוש אחר שכבר קבלו המוחין הנוגע לחלקם באמירת ויכולו של קודם ברכת מעין שבע, ונראה שהכונה היא שכבר נודע שיעקב ורחל לוקחים המספר של השמות של המוחין דז"א והם ממש האותיות של המוחין דז"א אלא שהם דמספר הזה מתחיל מתחילת א"ק עד סוף מלכות דעשיה, דהיינו שחב"ד דכתר דכתר דא"ק נקרא ז"א ולוקח האותיות של השמות מן השורש העליון בתיבות אלק"י אברהם יצחק ויעקב ונותן המספר של השמות לחג"ת דכתר שלו הנקרא יעקב ורחל בערך החב"ד דכתר דכתר שלו, וזה החג"ת דכתר דכתר שלו נקרא חב"ד דז"א בערך הנה"י דכתר דכתר שלו, ונותנים המספר דמספר לנה"י שלו הנק' יעקב ורחל בערכם, וכעד"ז עד סוף העשיה, כי כן הוא הדרך כי שורש המוחין נשארים בחב"ד והארתם יורדים למטה כ"ז בתיבות אלקי אברהם וכו'. ואם נרצה נפרט יותר שהמוחין היורדים לחכמה דחכמה דכתר דא"ק בתיבת אלקי אברהם נמשך מספרם לכינה דחכמה דכתר דא"ק הנק' יעקב ורחל [בערך החכמה דחכמה ומספר דמספר לדעת דחכמה דכתר דא"ק הנקרא יעקו"ר**] דיעקב ורחל בערכם וכעד"ז עד סוף מלכות דעשיה, ובאלקי יצחק נמשך מוח בינה לכינה דחכמה דכתר דא"ק

דכתר דמלכות ודחכמה, נמצא הם ה' חג"ת דוקא מה"פ המל', ואח"כ כתב דנפשות דגרנח"י דחיה, ר"ל שאלו הה"פ דמלכויות הם דכל מלכויות דה"פ החכמה, א"כ הם כ"ה ובוכולו אם לא שנאמר ונדחוק שהכונה היא שאלו הה' חג"ת הם מ"ה דמלכויות דחכמה וא"כ לא יהיה כי אם ה' פרצופים, והכי מוכיח הלשון שכתב בזמירות של שבת:

והנה בויכולו דחזרה כתב מורי הרב ז"ל לכיין י"ה דוקא, מפני שסובר שבחיצו' כבר נתקנו הב' פרצופים, החיצון בבואי כלה ואמצעי בברכו ובפורום, אבל בפנימיות אין הסדר כן שלא נתקנו עדיין חיצון ואמצעי דחב"ד, לכך כתב לכיין הוי"ו"ת שלימות, א"פ כל מקום שכתוב בכונות הקידוש לכיין י"ה, ר"ל בחיצו', ובכונות שכתוב לכיין הוי"ו"ת שלמות מדבר בפנימיות וכן יהיה בקידוש דשחרית שהי"ה הוא בחיצו' והוי"ו"ת שלימות בפנימיות, שכיין שנתקנו חיצון ואמצעי דחב"ד דחיצו' בלילה בסדר התפלות נתקנים ג"כ דשחרית ומנחה בשבת. **ונלע"ד** שצריך לומר להמשיך המקיף דפנימיות נה"י דחג"ת ודפנימיות וחיצו' דמקיף דחג"ת דחג"ת לז"א וממנו ליעקב ורחל, וכן כיום בהקפת השלחן דשחרית ומנחה, * שאלו המקיפים הם מקיפים כוללים דכוללים ממקיף ופנימי, ואינם המקיפים הפרטים הנמשכים בכל המשכת מוחין:

ואגב נכתוב שנראה ממורי הרב ז"ל שקיצר בזה הענין של הקידוש, שכתב שהוא להמשיך הג' י"ה לנוק' ע"י חג"ת דחג"ת דז"א שהם הידים או"פ לכחב"ד דחג"ת דמל' דחכמה דחיצו' דיעקב ורחל העומדים כנגד נה"י דחג"ת דחג"ת דנשמה דז"א. היה צריך לפרש שנמשכים ליעקב ורחל של הפר' דחב"ד דחג"ת דז"א דרך חג"ת דחב"ד דחיצו' דז"א

זה ויכולו 2 של מעין שבע

* מוכח דלריך להקיף השלמן גם קודם סעודה שלישיית, ודלח"כ כמ"ש צנן איש חי שנה שניה פרשת חיי שרה סעי' י"ב. (רמ"ם שעיו).
** ככתב יד העיקרי נוסף מה שצטטתי.

שעולים הפנימיים במקום המקיף שנמשכו ע"י הדיבור והמקיף עולים יותר למעלה נמצא שחזורו המקיף להיות פנימי, וכן יהיה ביום בקידוש דשחרית ומנחה, דרך משל שכתב דעקודים נקרא ז"א בערך עו"נ בסעודת שחרית והכוס רומז לעו"נ שנקרא יעקב ורחל בערכם, והכונה היא שעו"נ עתה בסעודת שחרית דשבת כבר עלו לכח"ב דעקו' במוסף ועתה עו"נ הן הן כח"ב דעקודים כי כח"ב דעקודים עלו במוסף למעלה, ונשארו עו"נ במדריגת כח"ב דעקודים, וזה הכח"ב יש בו א"ק ואבי"ע ועולים המדריגות שלו כמו שעלו בסעודה של הלילה המדריגות של א"ק ואבי"ע דחב"ד דחג"ת דחיצו' כאמור, דהיינו ג' מדריגות המעשה והדיבור והשתיה, וכן בסעודת מנחה עלו עו"נ במקום הדיקנא והדיקנא עלתה למעלה, ומכאן אנו לומדים שאע"פ שכתב הרב ז"ל שהאכילה מתקן בחיצו' זה החיצו' הוא לפנים מן התפילה של אותו היום אלא שנקרא חיצו' בערך התפילה שאחר אכילה זו, והמוחין הנמשכים באכילה זאת נעשים ו"ק ומקבלים מוחין של ג"ר בתפילה הסמוכה לאכילה זאת, ואפשר שמה שאנו ממשיכים יו"ד ה"ה ליעקב ורחל דוקא, המעם דיעקב ורחל נקראים ו"ק בערך הז"א הנקרא ג"ר בערכם, א"כ אותו המספר שקבלו יעקב ורחל בויכולו של קודם ברכת מעין שבע נק' ו"ה בערך המוחין שקיבל הז"א שנק' י"ה בערכם, לכן אנו ממשיכים ליעקב ורחל מן המוחין דז"א הנק' י"ה בערכם אבל האמת הוא שהם מוחין שלמים, וזהו מעם לכל מקום כמו בפורים וכיוצא שאנו ממשיכים למלכות י"ה דוקא:

ובזה נבין כונת פותח את ידך שבאשרי דאחר העמידה דשחרית שכתב

מן השורש העליון וזו הבינה דחכמה דכתר דא"ק אינה בצד שמאל שלו אלא מלביש לחכמה דחכמה דכתר דא"ק מבחוץ עד סוף מלכות דעשיה, ונמשך המספר של האותיות דמוח בינה הגו' לדעת* דכתר דא"ק, וכעד"ו עד סוף העשיה, נמצא שכל ספירה תחתונה נקראת יעקב ורחל בערך הספירה העליונה ממנה וכמו שנאריך לקמן בעה"י:

הנה זה החב"ד דחג"ת דחיצו' הנתקן בויכולו של קודם ברכת מעין שבע כלול מא"ק ואבי"ע וקבלו מוחין כל הפר' שלו בויכולו של קודם ברכת מעין שבע על דרך האמור, ועכשיו בקידוש עולים עוד שתי מדריגות, דהיינו פנימי ומקיף, המדריגה החיצונה נקרא פנימי, והיותר פנימית ועליונה ממנה נקרא או"מ, דהיינו שחוזרים ועולים נה"י דעשיה של החב"ד דחג"ת בחיצו' דמלכות דחכמה דז"א הגו' לחג"ת דעשיה שלו, וכעד"ו עד רום המעלות, וזה נק' או"פ, ואח"כ ע"י הדיבור עולים עוד מדריגה אחרת וזה נקרא או"מ הנמשך ע"י הדיבור של הקידוש, ואח"כ ע"י שתיית הכוס שכתב הרב ז"ל שאלו המוחין דאו"מ אפילו הם עיקרם מאו"פ, ודרך דופני גופא דז"א יוצאים וניתנים ליעקב ורחל, ר"ל שעולים יעקב ורחל עוד מדריגה אחרת דהיינו במשל הנה"י דיעקב ורחל שלקח מספר המספר דמספר עתה עולים לחג"ת ולוקחים מספר דמספר, וכן ז"א שהוא העליון שבכולם לוקח עוד מוחין אחרים דאותיות ממש, וצריך לכון כל האותיות שכיווננו בקידוש פ"ב בשתיה כי גם זה נקרא יעקב ורחל בערך העליון ממנה:

ואפשר שזהו כונת המשכת המוחין הפנימיים דבריאה** הנמשכים ע"י המעשה, והכונה היא שעולים עוד מדריגה אחרת, באופן

* דלפו"י — לדעת דחכמה דכתר דא"ק.

** דלפו"י — צמקום "דצריאה" כתנ "דלמח".

כונות פרטיות

טרנן - ש"ס

סברי

יוד הי ויו הי	היג	היח
יוד הי ואו הי	יהוה יהוה	יהוה יהוה
יוד הי ואו הי	יהוה	יהוה
יהוה	יהוה יהוה	יהוה יהוה
יוד הא ואו הא	יכוין כי ש' תיבות דברכה זו הם כנגד ש' אות' דבין דנוקי ויכוין להמשיך בתוכם ש' יודין דעסמיב וגי י"ה דההין שהם גיב גי' ש' יודין	
י יהו יהוה		
יוד הה וו הה		

י	וד	הה	י	וד	הה	י	וד	הה
יוד	הי	ויו	הי	יוד	הי	ויו	הי	יוד
י	ו	ד	ה	ה	ו	ו	ה	ה

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן

יכוין כי הגפן גי' עיב סג	עוד יכוין כי הגפן גי' אל אלהים אהיה
יוד הי ויו הי	אל אלהים אהיה
יוד הי ואו הי	אל מליש על אבא חסד דאריך אלהים על אמא גבורה דאריך אהיה זה הגרון

יכוין לזווג חביד דחויב דחך וגרון דעיק דאצ"י

יאההויהת חויב דחך אויא עילאין

כונות פרטיות

מאזן שמאל

מאזן ימין

יה

יה

יה

אוצר החכמה

תורת חכם מ'. יה' זה
בחינוצו והוי"ה שלם
זה יהיה בפנימיות.

י

כף

י

ה

אצבעות

ה

אד"ה 6025

יה

י"ד פרקין והכף

יה

י

ג' כף

י

ה

אצבעות

ה

יה

אצבעות

יה

יה

יה

בינה

חכמה

יה

דעת

יזין להשיך לחבד דעתיקא קדישא זין דאיק

ולחבד דזון דאצי"

כונת סדר קידוש ליל שבת

אוצר החכמה

אחר השלמת ערבית יבנס לביתנו ויאמר בקול רם ובשמחה יתירה **שבת שלום** כי הוא כחתן המקבל את הכלה בשמחה גדולה וכסבר פנים יפות: וינישק ידי אמו ידומו למקסי הצלם שנמשכו ביא ונגבהה ראשו דוא עד התצית הגוי:

וכונת הנשיקה הוא כי יכוין הגושק להמשיך שפע והארה משודש התרג שנפס להמתיק ולבסס התרג דמנצפך סתוחות וסתומות אשר באצבעות ידי הכורך ואז מתעוררים רדמי המנך ומברכהו.

דמלנת

שודש ההרג שבסה

זמשרץ

א"ת

סןקךך היח שבה אצבעות יד ימין

ואסוד כי הסתוחות הם חסדים דבין שדם גבורות דמיה והסתומות הם גבורות דבין

מנצפכ היג שבה אצבעות יד שמאל

סעודת ליל שיק כנגד יצחק להנצל מחבלי משיח

אח"כ יעסוד בשולחן מעומד במקום אשר אחיכ ישב בו ויאמר

דא היא סעודתא דחקל ונפוחין קדישין

ועוד יכוין להמשיך חחין בגיה דתיי רצלמי המוחן ובתוכם יג הויות ואהיה מנוקרות נרגחי דניגוד דרוח דרוח דנישמה דמיה **חג"ת דחג"ת** ובין

אח"כ יקוף את השולחן דרך צד ימין בשתיקה סעם אחת ויכוין להמשיך חחין בגיה דתיי דמוחן ובתוכם יג הויות דאחיה

כונות פרטיות

אה"ח 6025

ישראל ולאה = ז"ן הגדולים
נפש=נה"
רוח=חג"ת

ואהיה בניקודות נרנחי דנסש דרוח
דנשמה דסיה ובין דסיה ודבן
ססקיף דה סרצוסי נהיי דסיה
ובן דישראל ולאה למקסיי דהי
סרצוסי נהיי דסיה ודבן דיעקב
ודחל דפניסיות דנישמות כנגד מה
שנמשך בעמידה עצמה.
אוצר החכמה

ובין דסיה ודבן מה סרצוסי חגית
דחגית דמקסיי חגית דחגית דבינה
דישראל ולאה להחן כניה דתיי
דהיס חגית דחגית דחיצוניות
העולמות דבינה דסיה ובן דיעקב
ודחל כנגד מה שנמשך בברטו
וכפיהם וכויכוהו האי שבצמידה

אח"כ יקח בידו שני אגודות הרמחים לזרן של הדם הרומז לנו אבות
שבתחית בן שני ידיו ימנית ושאלית ואם יש צדם ריח

ודאגים

כונות פרטיות

כד

וראויים לכרכה יברך ויריח בהם ויכוון כונת הריח:

כעלות כונת הריח הוא להעלות כל חלקי הקדושה שנשאיר בעשיה
 שהיא בחינת הנפש אל היצירה שהוא זיא בחינת הריח
 להעלותם עם כל גבורות מנצפך שהם בחינת גבורות דמיה המתפשטים
 בחוסם ובסה ובזרועות ובידים ובאצבעות דזיא להעלותם לשורשם דרך
 בי נקבי החוסם אל תוך החוסם ומשם לשורש הגבורות שבדעת העומד
 מבסנים כנגד המצח להתמתק בשורשם ומשם לשורש המוחן חרב
 וחרג שהם הגהי :

חה פרטית הכונה רמחה בסמוך

ריח ניחח אשה ליהוה

קודם שיעלה הריח אל החוסם יכוון כי הוא בסוד הריח שהוא מספר
 ריבוע אלהים פשוט והי אותיות אלהים פשוט ויג אותיות
 דאלהים דידון :

ובעלות הגל הריח אל בי נקבי החוסם יכוון כי בי פעמים הגל גי אנדרים
 ועם בי כוללים עולים למספר ניחוח :

ובעלות הריח אל המצח ששם גילוי הדינים יכוון כי הוא בסוד אשה
 שתוא מספר אלהים דידון כמספר מצפין והי אותיות שורשו והכולל :

אחזיכ יכוון כי הגל הריח שהם הבי' הגלים הגדיל העולים ניחוח שעם
 הכולל עולים כמספר אות לסיד דלהי עם גי אותיותיו ולהעדות עוד
 את הריח אל הארבעה מוחין חרב חרג שבחם די הריח עסמיב ואל די
 אותיות

כונות פרטיות

אותיות שורשים שנבחר להתכתב תכלית הנאמרת והמצטרף אליו :

ריח קודם שיגיע א אל אלה אלהי אלהים
לחוסם אלק למד הי יוד מס, אלהים

ניחח לחוסם אבדמם זון

אשה למצח אלק למדהי יוד מס, מצפץ אלהים, אוי א ויטו"ת

למד אבדמם

י למוחן דנתר חכמה יוד הי ויו הי עכ שתיק
ולנתר דנתר

ה בנה יוד הי ואו הי סג טק

ו חסדים יוד הא הא איה איה

אה"יח 6025

ה נפרחת יוד תה וו תה בין טק

חתיק אוד שדיח בהם יחברס יחד ויאמר זכור ושמור
בדיבור אחד נאמרו וביום יאמר שמור וזכור
בדיבור אחד נאמרו

ועוד יכוון להמשך תהן בניה
דתי דצלמי המוחן ובתוכם יג
הויח ואהיה פגוקדות טרנחי
דנרנחי דוח דנשמה דמיה ובן
דמה דבן מה פירצוסי תגית
דחזיה

ויהודי להקיק את השגלחן פעם
שגית בשחוקה וכוון להמשך
תהן בניה דתי דצלמי המוחן
ובתוכם יג הויח ואהיה פגוקדות
טרנחי דנרנחי דוח דנשמה
דבן

כונות פרטיות כה

דבין דמיה דבין רבין מה פיצוסי
 חביר דחגית דמקסי חביר דחגית
 דבינה דזרין לחחין בגיה דתי דהיס חגית דחגית דפגישות
 דנישמות דיעקב ורחל כנגד מה
 שנמשך בסבת מעין שבע :

דבין דמיה דבין רבין מה פיצוסי
 חביר דחגית דמקסי חביר דחגית
 דבינה דזרין לחחין בגיה דתי דהיס חגית דחגית דפגישות
 פיצוסי חביר דחגית דמקסי חביר
 דחגית דיעקב ורחל דבינה
 דחיצוניות העולמות כנגד מה
 שנמשך בויכלו השני :

אהיה יהוה		אהיה יהוה	
אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה
אהיה אהיה יהוה יהוה		אהיה אהיה יהוה יהוה	
אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה
אהיה אהיה יהוה יהוה		אהיה אהיה יהוה יהוה	
אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה
אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה
אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה
אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה
אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה

ובעודו עומד יקבל הכוס הרומז ליעקב ורחל משתי ידי זולתו
 בשתי ידיו. הידומים לחגית דחגית דבינה דזיא ויגביהנו עד
 כנגד (ז)

שער הכוונות ע עא

התיקון
 בשבת
 בחג"ת
 והידיים זה
 חגת דחג"ת

כונות פרטיות

כנגד החזה ועל ידי המעשה דהיינו לקיחת הכוס ונתינת היין
 בו והמזיגה וההסתבלות בו יכוון להמשיך מאוד סנימי דמוחן דכחבד
 דתגית דחיצוניות דתכונה שכתבד דתגית דבינה דחיצוניות דזיא
 שנמשכו כזא בייכלו דאתר העמידה אור סנימי דהיינו שני יה מעב
 סג דתגית ויה פשוט מרעת עם כל פרטיות דרך גי קוי תגית
 דתגית דזיא שדם הידים אור סנימי לכחבד דתגית דבינה דחיצוניות
 דיעקב ורחל באופן זה :

א"פ באחזה
א"פ בדיבור

ויכולו השני

כוונה 1

יכוון להמשיך סחבד דתגית דבינה דחיצוניות דזיא שלשה יה
 פשוטים וישלשתם גי מיה :

כונות פרטיות

אה"ח 6025

כו

ויבין ביה דחכמה אות י' נגד כף ד יסן אות ה' נגד ה' אצבעות .

כוונה 2

וכן ביה דבינה אות י' נגד כף ד שמאל אות ה' נגד ה' אצבעות :

כוונה 3

גם יכוין כי יה דחכמה הוא מספר יד סיקן דיד יסן וכף היד עצמה :

ויה דבינה כמספר יד סיקן דיד שמאל וכף היד עצמה :

יד יסן

גם יכוין ביה דחכמה כי יס י' גי' כף ואות ה' כמספר ה' אצבעות

כוונה 4

דיד יסן :

וכן ביה דבינה יס י' גי' כף ואות ה' כמספר ה' אצבעות דיד

שמאל :

גם יכוין כי בסלוי י' דעיב דחכמה יש ה' אהות נגד ה' אצבעות

כוונה 5

ד יסן ובסלוי מלויים יש יד אהות נגד יד סרקי ד יסן :

וכן בסלוי יה דסיג דבינה יש ה' אהות נגד ה' אצבעות ויד אהות

במלוי מלויים נגד יד סרקי ד שמאל :

גם יכוין ביה דעיב דחכמה כי יוד גי' כי' שהיא כף ד יסן ואות

כוונה 6

הי גי' יד סרקי ד יסן והג' :

וכן ביה דסיג דבינה כי יוד גי' כי' שהיא כף ד שמאל ואות הי

גי' יד סרקי ד שמאל והג' זיה דדעת משום באמצע ושלשתם

יששיבם לאור פנימי לתביד דהגית דבינה דחיצוניות דיעקב ודחל :

ויכוין כי כי' יה סלאים חו' משום גי' כוס וכמספר אלהים :

כוונה 7

$$י"ה מלא=35. 2* = 70 + י"ה פשוט 15 + כולל = 86$$

כונות פרטיות

א"ת"ח 1825

בניהו בן יהוידע / דוו"ק, חיים שאול בן אליהו הכהן עמ' 334

ויבין להמשי' הגי' יה הגוי לארס לחבד דחגית דחיצונות דבינה דיעקב ורחל

גי כלי חכמה דיעקור	ג' כלי דעת דיעקור	גי כלי בינה דיעקור
יוד הא וו הָה	יוד הַה וו הָה	אלף הַה יוד הָה
יוד יוד הא יוד הא וו	יוד יוד הַה יוד הָה וו	אהיה
יוד הא וו הָה	יוד הַה וו הָה	א אה אהי אהיה
י יה יהו יהוה	יוד יוד הא יוד הא	
	ואו יוד הא ואו הא	

מנצפך אלהים

אחיב יבין להמשך מדעת דוא שורש ה:ג מנצפך סד הי אותיות אלהים מנצפך לדעת דיעקור אלהים

יוד הַה וו הָה

יוד יוד הַה יוד הָה וו יוד הָה וו הָה
יוד יוד הא יוד הא ואו יוד הא ואו הא

דעת היא

יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הַה וו הָה

70 תיבות + יה' = אלהים
שמוביל למנצפ"ך שהן ה'
גבורות הבונות את בנין הנוק'
שערהכוונות עא ע"א

וישיש הכוס נגד החזה וימשך האיה מני חסדים לחגית דיעקב ורחל

יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
יהוה	אלף למד הי יוד סם	אלף למד
אלהים	צבאות	אלף אלף למד
אנדטם	השתפא	אל
אחדך		

כונות פרטיות

אחד יחזיק הכוס ביד ימינו לבר ויכין יהוה יהוה
 לכלול את יעקב ורחל ביסין להמתיק ההיג יהוה
 בהי אצבעות יסין שדם היח יהוה יהוה
מנצפך אלהים

כוונה 10

שערהכוונות עא ע"א

ויכוין להמשך עב סין מיה בין מארס דמוחן דחביד דתגית דחצו'
 דתבונה שבתביד דזיא מלובשים באור נהיי דתבונה שהס קסיא
 קסיג קניא ודרך תגית דזיא ימשינכס לחריב וחויג דחביד דתגית דבינה
 דחיצוניות דיעקב ורחל

כוונה 11

קס"א קמ"ג קנ"א הם
 הלבושים דאמא
 ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן הם
 שערהכוונות עא ע"ג
 בלבושים

י'וד הי ויו הי **י'וד הי וואו הי**
אלף הי י'וד הי **אלף הא י'וד הא**
י'וד הא וואו הא **י'וד הה וו הה**
אלף הה י'וד הה

ע"ב +
 לבוש קס"א

ויכוין כי זי שמות אלו הם יין כי בששוסס יש זי יודין גי' יין
 ובמלואם סיס אותיות ועס הכולל גי' יין

כוונה 12

גם יכוין כי בי יה דעיב סין י'וד הי י'וד הי גי' יין

כוונה 13

י'וד הי ויו הי **י'וד הי וואו הי**
גי' יין **גם יכות כי זי יודין דעיב סין**

כוונה 14

גם

כח כונות פרטיות

גם יכוין להמשיך ליעקב ורחל האדה מן כתבד חגית דנתר דדא כתר
כל אחת כלולה מעשר גיי יין

כוונה 15
כוונת הכתר

שערהכוונות עא ע"א

אח"כ ימזוג היין שהוא ז' שמות אוצר החכמה עסמיב קסא קמיג קניא כמספר
יין למתקו במים שהם הש' יודין דעסמיב העודים כמספר מים

כוונה 16

פרי עץ חיים קג' ע"א

י'וד הי' וי'ו הי' י'וד הי' ואו הי'

י'וד הא ואו הא י'וד הה וו הה מים

9 * י' = מים

י'וד הי' ויו הי' י'וד הי' ואו הי'

י'וד הא ואו הא י'וד הה וו הה י'ו

6025

אף הי' י'וד הי' אף הא י'וד הא אף הה י'וד הה

יין = 7 שמות
10 *

אח"כ יתן עיניו בכוס ויכוין כי עין יסין הוא הי' היות העולים כמספר
עין ויכוין לשלמותם במילוי סיג ויכוין להוסיף ולחבר עם כל
סיג שני אותיות והי' דהיות השושנות ואז כל שם סיג עם בי' אותיות
והי' כצורתם לא בחשבונם עולים כמספר אדניי ואז יכוין לחבר עם כל
שם אדניי בי' אותיות ייה הנשארים מהי' היות השושנות ואז יעלו
הים ייה אדניי עם בי' כוללים גיי' בית חוהו בת עין יסין
ובעין שמאל יכוין כי עין גיי' ביס אדניי והבת עין שבה הוא הס'
ייה אדניי :

כוונה 17

בת

יבין לקיים מע דאודייתא ודרבנן ביני.

אח"כ עי הדיבור שהיא אמידת וכלו והקדוש יבין להמשך עוד מארס דמוחן דכחבד דחגית **דחיצוניות דתבונה** שבחבד דחגית דחיצוניות בינה דזיא אור סקף לכחבד דחגית דבינה דתי דיעקב דחל אור סקף דנמט אור האגימי ממי שמשך במעשה:

הרש"ש יישם את כוונות הכוס על חיצוניות התבונה. דיבור זה אור מקיף ומעשה או"פ

ומלבד כל הגו' יבין בני שביעי דוהכו הזה הג' להמשך כתרם ^{אוצר החכמה} ג' קו יסין ושאל ואמצע דחבד דה' סרצוסי חגית דחיצוניות דישים עם צלמי המחזן שבהם ובתוכם יג ייה דיג היות דני סרצוסי חבד שהם יחדות היות ונשמות וריחות דנחי דנינחי דוח דנישמה דמיה דמיה דמיה דבין ועליהם מקיפיהם ^{ה"ח 6025} יג איה דיג איה לכתרים ולחזן בניה דתי דני סרצוסי חבד דה' סרצוסי חגית דמיה דמיה דמיה דבין דחיצוניות דבינה דזיא:

ומלבד "חיצוניות התבונה" נביא את השאר מג' שביעי שבויכולו. וכאן ז"א מקבל חיצוניות דיס"ש ואח"כ יעבור לנוק'

גם יבין להמשך כתרם ג' קו חזן בניה דתי דה' סרצוסי חבד דחגית דסניסיות דישמות עם צלמי המחזן שבהם ובתוכם כז היות דסרצוסי חבד בנקדות הדועת דים שהם יחדות והיות ונשמות וריחות דנחי דנחי דוח דנישמה דמיה ובין דמיה ובין דבין ועליהם מקיפיהם כז איה בנקדותיהם לכתרים וחזן בניה דתי דה' סרצוסי חבד דחגית דמיה ובין דמיה דמיה ובין דבין דסניסיות דבינה דזיא:

ויבין להמשך מלכות דכתרים וחזן בניה דתי בני סרצוסי חבד דחגית דמיה דמיה דמיה דבין דחיצוניות דבינה דזיא עם נשמות יחדות היות ונשמות וריחות דנחי דנחי דוח דנישמה לכתרים ולחזן **(ח)**

כונות פרטיות

ולחזן בניה דתי דג' סרצוסי חב"ד דחג"ת דמ"ה דמ"ה דמ"ה דב"ן
דחיצוניות דבינה דיעקב ורחל :

גם יכון להמשך מלכות דכתרים וחזן בניה דתי דהי סרצוסי חב"ד
דחג"ת דמ"ה ובין דמ"ה ומ"ה ובין דבין דסנימיות דבינה דזיא עם
נפשות דחידות וחיות ונשמות ורוחות דנינח"י דנח"י דרוח דנשמה
לכתרים ולחזן בניה דתי דהי סרצוסי חב"ד דחג"ת דמ"ה ובין דמ"ה
ומ"ה וב"ן דבין דסנימיות דבינה דיעקב ורחל :

יום ה'ששי רת י"ה יכון להמשך בי אותיות יה עם קוץ
היוד מאים דמוחן דדתי דדעת דחב"ד דחג"ת דבינה דחיצוניות דזיא
דרך סיו דזיא מקיף לדתי דדעת דבין דמ"ה ודבין דבין דחיצוניות
דיעקב ורחל :

ויכלו גי' עב יוד הי ויו הי

ה'שמים רת הויה אלא שיכון אותה מראה ביודין

יוד הי ויו הי
והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי

חחין דחב"ד דחג"ת חחין דחב"ד דחג"ת חחין דחב"ד דחג"ת
דחיצוי דישים דסנימיות דישים דסנימ"י דתבונה

אהיה	אהיה	אה
יהוה	יהוה	יה
אהיה	אהיה	אה
יהוה	יהוה	יה
אהיה	אהיה	אה
יהוה	יהוה	יה

כונות פרטיות

חזת דנחדי דנהיי דרוח דנשמה דמיה
 דמיה דמיה דמיה דמיה דמיה דמיה
 דה סרצופי חביד דחגית דסניסיר

דבינה דזיא

ויכין להמשיך מלכות החיין
 הגזי עם נששות דחיות הגזי לחחין

דיעקב דחל דפניסיות

חזת דנחדי דנהיי דרוח דנשמה דמיה
 דמיה לחחין דחביד דחגית דחצור
 דבינה דזיא

ויכין להמשיך מלכות דחחין הגזי

עם נששות דחיות הגזי לחחין דיעקב

דחצור

בשבת כל הספירות
 נקראות שביעי ולכן
 היסוד גם נקרא
 שביעי. ושביעי זה
 מלמטה למעלה.

סוד

מלאכתו אשר עשה וישבות ביום השביעי

בניה דהיס חביד דחגית

בניה דהיס חביד דחגית

בניה דחביד דחגית

דסניס" דחבנה

דסניסיות דישם

דחצור דישם

אהיה
 יהוה
 אהיה
 יהוה
 אהיה
 יהוה

אהיה
 יהוה
 אהיה
 יהוה
 אהיה
 יהוה

אה
 יה
 אה
 יה
 אה
 יה

לבניה דהיס חביד דחגית דסניסיות

דבינה דזיא

להמשיך מלכות דבניה עם נששות דנשמות

לבניה דיעקב דחל דסניסיות

מכל

לבניה דחביד דחגית דחצור

דבינה דזיא

להמשיך המלכות דבניה עם

נששות דנשמות לבניה דיעקב

דחל דחצונות

כונות פרטיות

מספר התוכנית
6025

מכל מלאכתו אשר עשה ויברך ^{חסד} אלהים ^{נבי} את

יום השביעי ^{חש}

בשבת כל הספירות
נקראות שביעי ולכן
חסד גם נקרא
שביעי. ושביעי זה
מלמטה למעלה.

בי קוי יסין ושמאל דדתיי בי קוי יטן ושמאל דהי"ס הבי"ד דתגית
דחב"ד דתגית דחיצוי דיש"ס דפנימיות דישמ"ת

אֱהִיָּה

אֱהִיָּה

אֵה

יְהוָה

יְהוָה

יְה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

אֵה אֵה

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

יְה יְה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

אֵה אֵה

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

יְה יְה

או הו יו הו או הו יו הו או הו יו הו או הו יו הו

אז הו אז הו

יו הו וו הו יו הו וו הו יו הו וו הו יו הו וו הו

יו הו יו הו

לכת"ים ודתיי דחב"ד דתגית לכת"ים ודתיי דהי"ס חב"ד דתג"ת דסיה ובן

דפנימיות בינה דז"א

דחיצוי דבינה דז"א

להשישקי השלכית דכת"ים ודתיי הנזי עם נפשות דיחדות ונפשות

דדוחות הנזי לכת"ים ודתיי דיעקב דחל דחיצוניות ודפנימיות

ויקד"ש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר

ביא

ברא אלהים לעשות ^{סלכות}

בליה תיבות דויכולו יכוין להמשך יוד היי דסיג העולים כמסי ליה
מארס דבניה דחב"ד דתגית דבין דבינה דחיצו' דזיא דרך סיו דזיא
סקיף ליויד היי דסיג דאוס דבניה דחב"ד דתג"ת דבינה דחיצו' דיעקרה.

קו שמאל

ג"ר = מוחין

גם יכוין כי ליה תיבות כנגד ליב נתיבוח וגיר דזיא

יוד הי דרך סיו דזיא סקיף ליעקרה

כי הנוק' כנגד נה"י דז"א

גם יכוין כי הם כנגד ליב נתי' ונהי דזיא

יוד הי דסיג דיעקרה יכוין בתבת סברי כי סיר

ל"ב שיניים וג' אלהים = מוחין דנוק'

גם יכוין כי הם כנגד ל"ב נתיבות וג' אלהים

הם ג' יוד תיות דחייג וי' דסברי הם יוד כו' דיויד הוית ובי כו' דהויג

סברי ^{אח"כ 6025} מרגנ גיי רסיח ובין והוא עיד שיש דשמע

יוד הי ויו הי	יהוה	יהוה
יוד הי ואו הי	יהוה	
יוד הי ואו הי	יהוה	יהוה
יהוה יוד הא ואו הא	יהוה	יהוה
י יה יהו יהוה רסיח	יהוה	יהוה
יוד הה וו הה כ"ו	יהוה	יהוה
בס'		

כונות פרטיות

בפי תיבות דברכה זו יכוין להמשך שי יודין דעסמיב דחבייד דוי"א
לפי אותיות דבן דנוקי

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
בורא פרי הגפן

ע"ב יוד תיני תי, ס"ג יוד תי (מ"ה) תי יוד
(ב) יוד
יוד תה ו הא

יכוין הגסן גי' יאההויהה יאהדונהי כמנין הקל שהם
הנה"י ששם עומדים יעקרו

כוונה 1 - שער
הכוונות עא ע"ד

יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
אהיה אלף הי יוד הי
אלף למד פא הי יוד
יוד ויו דלת הי יוד

גם יכוין למנין
הגסן שהוא גי'
סיה ובין וס'א
אותיות דששום
ומלא ומלא
דמלא דקס"א

כוונה 2 - שער
הכוונות עא ע"ד

יכוין מסבע הברכה

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
אשר קדשנו במצותיו ורצה בנו ושבת
קדשו באהבה וברצון הנחילנו זכרון למעשה
בראשית תחלה למקראי קודש זכר ליציאת
מצרים ושבת קדשך באהבה וברצון הנחלתנו
ברוך אתה יהוה מקדש השבת

ע

לב כונות פרטיות

ע' תיבות דויכולו והקידוש עם ב' תיבות יום השישי גי' עיב

יוד הי ויו הי

בליה תיבות דקידוש יכון להמשי' יוד הי דעיב טארם דחחין דחביד

קו ימין

דחגית דבין דטיה דבינה

ליוד הי דעיב דארם דחחין דחביד

דחיצו' דזיא דרך סיו דזיא סקיף

דחגית דבינה דחיצו' דיעקב דחל

אה"ח 6025

ויכוין

כי ליה תיבות דויכולו ולה תיבות דקידוש עם מס' ריה יום

הששי גי' כום כמס' אלהים שהם היג ויכוין להמשיך טארם

דדעז דזיא היג מנצפך סקיף להיג מנצפך דדעת דיעקב ורחל

והוא הגום :

מקיף לדעת דנוקי

אלהים מנצפך

מארם דדעת דזיא

אוצר החכמה

אלהים מנצפך

עוד יכוין להמ' אה"ש דיין והוא שיכוין כי ע' תיבות דויכולו דקידוש

גי' יין לדמשיך סקיף לז' יודין דדי' הויות וגי' אהיה

י'הוה י'הוה י'הוה י'הוה אהי'ה אהי'ה אהי'ה

גם יכוין להמשי' מקיף לס"ט אותיות עיה דעסטיב קמיא קמיג קניא

יוד הי ואו הי

יוד הי ויו הי

אלף הא יוד הא

אלף די יוד הי

יוד

כונות פרטיות

יוד הא ואו הא יוד תה וו תה

אלף תה יוד תה אה"ת 6025

גם ישיך מקיף לבי יה דעיב סיג גם ישיך מקיף לוי יודין דעיב סיג

יוד הי דסיג י'וד תי' וי'ן הי'

יוד הי דעיב י'וד תי' ואו הי'

גם יכין בעי תיבות דויכלו ודקידוש להמשיי מקיף מאוים דכהכיד
תגית דכתר דזיא כיא כלולה מיי מקיף לין שהוא הארתם הפנימית
שכבר קבלה במעשה :

אח"כ ישב במקומו וישהה מנוס יין הקידוש לפי שמוחין אלו
אסיי אותם דמקיף עיקרם מאוים ודיך דוסני נוסא דזיא
יוצאים ונוהנים ליעקרה :
אוצר החכמה

אחר ישיטה הכוס של קידוש אחיב שלא עיי מעשה ולא עיי
דבור יכין להמי מוחין דארם ממקיפי המו דחביר דזין דחיצוי
דפנימיי שנמשכו להם מארא בויכולו הנז למוחין מקישים דחביר
דיעקב ורחל והוא עיד הנזי בויכולו היג :

ולא ישתרו כולו אלא ישאיר ממנו מעצ עד הבוקר להשאיר ברכה :

